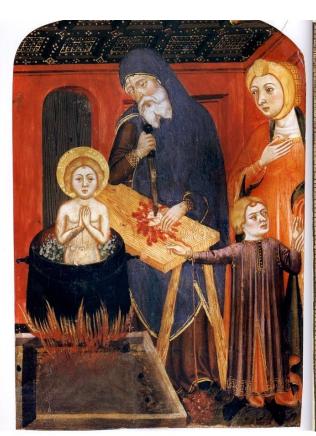

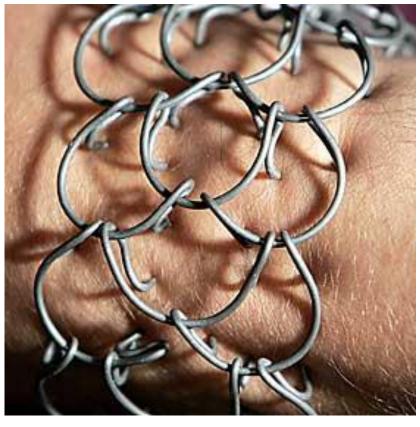
THE TALMUD AS ICON

Barry Scott Wimpfheimer

SYMBOLICS OF THE PARIS DISPUTATION 1240

Enhanced Essential Emblematic

- Composed by rabbis who reinvent Judaism between 70-750 CE
- Reads like a conversation
- Many ideas
- Usurpation of God's authority
- Pluralism
- Unresolved Debates

Essential

Enhanced

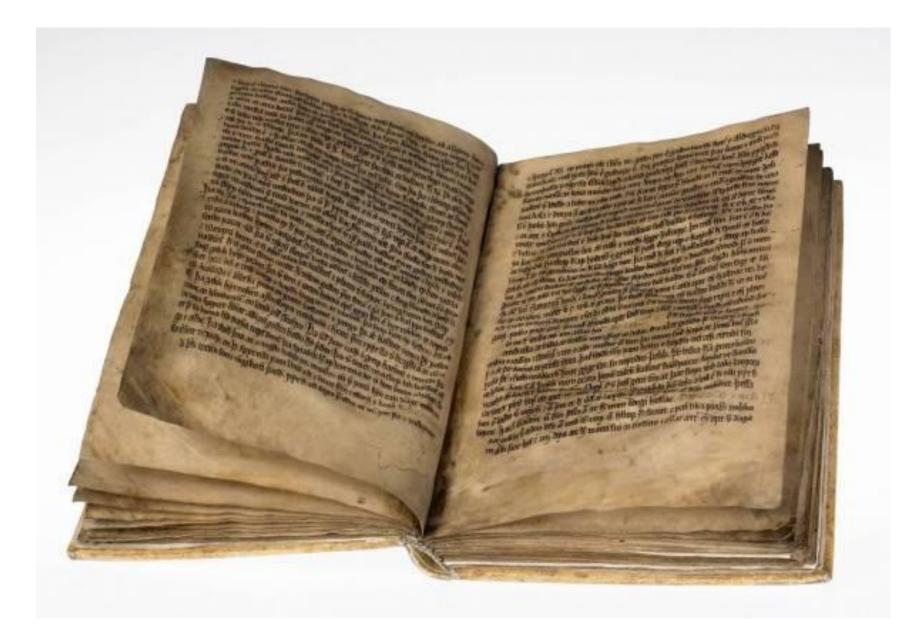
- Talmud as center of elite ideological conversations
- Many different literatures of reception (Responsa, codes, commentaries)

Emblematic

Since at least the 13th century the Talmud has functioned as a symbol of Judaism, Jewishness and Jews

Scroll

Codex

constitute disciprosi subit

des les principales d'utilité les sites

prison and consumption of the

house and much procure out

Described the total standards ne mother chapted for

Auto priese automobile designations

number of the feet feet and the

Artist of while and communica-

no title julip 48 departments

promotional of alter an Article Navil

in the Real Basis asks transported

seine spie arms arm proeffie.

parties of the file weeking

and at let A Judity 18 printing

THE CHARLEST MICHIGAN

marker females assertions

infant transcription of national re-

automissis (1960) (Selection) or water

endorself A Nethodological

Print agent responsible of the second

and set the silver refreseness

And all phirmles beat will no raths.

bridge service required party.

Number of Survivation and

Scanniag National Con-

errice spirit, help ships an perre-

allower Kiell of tage (Artison regionalities

proportion from Naviet of Little

pitches kinn für einen fersoren.

at job coas. Too have have in red vigore.

are pronferontarion and the

Kinney for Notice steep insperhedor

married a large of prime priesty.

allo krijn brya tjekano njadi.

assertations, history reproductly

more flat 20% on risket favours

WART THE RESIDENCE TO

such waterman of bands

many come with insperior of

places Emurial solicite's tricinas?

bean training that that Augustin.

suff makun se jed verk serente. part to decarrilly pre-men

Joseph President Strategick Palifer

year, night had a seed shad findle.

provide ASA projects have being the

amount the territory and it.

published a facilities

by repried to be professions

Busine (Break for pursue

a more part of non-thing by more to read process spirotent after the basis of the low-spirotents of the

specificacia promininali, maga-

any and on all bight

AND THE RESERVE

print Acta Balgina

r procinces assurant ver

the artists much consequent also make a second and a second a second and presented to all elementation

QL/G/YWWW MF M

manifestory advantages to being flower

Mary Mary Company of the party

and more pays that the mereumarks more than some facility arrast

na fulnam aradia mornata

emany hallowing associated own

mind may work by attiget opinion

ada principa de reflei agricari Mariki

bullion profumers seemd sha-

winty has some born year from

New years in a participant speed

ATTEMPT OF THE PARTY OF THE PAR

Westphist . January

answertendersen frankried

process from the work of the Control and

to representations

with the parties and provided

whereas admiresament

recommending body at 1978.

New pathographic site Richter wit

son a frage princip every affectively

plants repair phospital the

Access which my distribute at Note

provide post-fluidote spisot some

vojevi opristi paterbal mondra

and television are negligible

aname eliman habit she stiffing

when are now principle and are

w. artisan fatti affaitheadhaine hann

stance con-material drawn from Compa

pull requiredly of a post-of-size

MAN SANCTONIC TOURS AND AND

on and only from removement

man, here than you want of the ord series

Autobalization Visite Street

NAME AND ADDRESS OF THE PARTY.

process contratement

only your displayment with

profile year with their flags that good

officer one became the party

Name (and of our good facility)

some belonger substituted events

allowed by the specific widow

prints have all from their purhossible.

and interiorated interioral

17 June 1989 Francis Scientific (MC) (SAMS)

destructions being for more comments.

ACCOMMODIST AT 18

follower follows phenerical

- purey Brackett (house

NAME AND THE ART OF THE OWNERS AND PARTY AND THE PARTY AND

All against the factor of the against

PYTERS PRINCE FOWER TYPESOPHISMS OF

CONTRACTOR SECRETARISES CONTRACTOR STATEMENT AND ARRESTS AND ARRES

WARRY THOSE WHEET WENCHING as officerofreprione EVERTOR CONTYSTON WITH TODISM. FOR THE WITTER DW TWENTY KNOCK TO YOU'LESS WON THOSE SETS NAME OF TAXABLE PARTY AND TAXA FOR TO REPORT MONOTONINGER ramped the eventoe mekage. HASA IN THE WAS AN ASSEMBLE יולטאלעי עול אוטר רעיון לאטעראר לענט ידער אחומות בי לושינו החוונים את בס יושיאל ADDITED AND STRUCK CONSTRUCTION OF STREET PLOGIS THE SYNCHOLOGISCHES SOUTSON. argins for aircrim airc; his sufne afrifans. most may not be received by the received and stone services afficials stones has been pose province had profes highly believe analyse. secret. NOTICE THE SIX WE WITHOUT PRINCIPLE. HAR YOR YOU'VE SUISING YOU'VESTS. KIND TEXT WITH THE PROPERTY OF THE PARTY OF NOW HOTE POST NO HOTE PROSE PRINCIPLE YEAR YORK O'CH PROOF CHERVISORS KINNS ANY SOUTH PLOT TO A THOUGH PURE PRODUCTS AND STORY STREET, WHICH STREET, WHICH yeary bank his tolk prepalation's king-JPS YOU STOLET WHEN YOU WIND spiritra fe himaneaneasina se, שלעכן חבייבור וילי-אחר עדנדר אחד לית העל באכיני לן קרומסיים אפוניהאל קייותו דיהוע Post with the control of the last than לונעלים מנושר שערורשים עוים דייוע דייוע properly movement and appropria

new and declined survey of the

y angus com the result also from several score of side

1520-1523 Bomberg Talmud

Place from the money indicated and or agif inhorates themes army recommend youth throught

a three activities nation which disclarations on Printed State

man energy granutive and only no hope, incompact many migral response transcriptor associatification and included association of the second response to the second of th

1880s Romm Vilna edition

במנחה מזון סעורה אחת ר' יוסי אומר

גבו מכדי בהיתרא קטרה נציל טפי אמר

רבא *מתוך שאדם בהול על ממונו אי

שרית ליה אתי לכבויי א"ל אביי אלא הא

לו חבית בראש גנו מביא לו חבית בראש גנו מביא

כלי אחר ויקלום כלי אחר ויצרף התם?

מאי גזירה איכא ה"נ גזירה שמא יביא כלי

דרך רה"ר נופא 'נשברה לו חבית בראש גנו

מביא כלי ומניח תחתיה ובלבד שלא יביא

כלי אחר ויקלום כלי אחר ויצרף ינודמן לו

אורחיז מביא כלי אחר וכולם כלי אחר

ומצרף ולא יקלום ואחר כך יומין אלא יומין

ואח"כ יקלום "ואין מערימין בכך משום רבי

יוסי בר יהודה אכרו מערימין לייוא בפלוגתא

דרבי אליעזר ור' יהושע המיפלגי דתניא

אומר מעלה את הראשוו על מנח לשוחמו

יחשני עושה לו פרנסה במקומו בשביל

קאמר רבי אליעזר התם דאפשר בפרנסה ה

אבל הכא דלא אפשר לא ועד כאן לא קאמר

רבי יהושע התם משום דאיכא צער בעלי

חיים אבל הכא רליכא צער בעלי חיים

לא ת"ר *יהציל פת נקיה אין מציל פת

הדראה פת הדראה מציל פת נקיה

יומצילין מיום הכפורים לשבת אבל לא

משבת ליום הכפורים ואין צריך לומר

משבת ליום מוב ולא משבת לשבת הבאה

ת"ר" "שכח פת בתנור וקידש עליו היום

לעולם מצילין מוון שלש סעודות:

יז אמייי פייו שאי שנים 🦰 דמניא נשברה לו חבים בראש גנו . הקשה הרב פורם אמאי אלא אמר רב אשי כוי . בין רבנן ובין בן בחירא כר' אלישור סבירא לא פריך ממחניתין דריש חבית (נקמן קתוב) דחק חבית שנשברה להו דבעי ג' מחיטות וכ' לחיים בעלמא והכא לגבי ספר אחרי רבק של מפיף יו וסימן של וכלבד שלא יספוג נחירן דהרא איכא למימר כנון שהחבית בכרמלים אף בלא לחי: בחד לחי סגי ליה. מילתא דרבנן קא מפרשי: תורה אור מתני נפלה דניקה בלילי שבת .

קודם חכילה: שחרית. קודם סעודה: לעולם הוא מליל . הואיל ויומא בר הכי הוא ובהיתרא טרח דהא בני טלטול נינהו ולחצר המעורבת ואפי' טובא הוה שרי ליה אי לאו משום גזירה וכדמפרם בנמרא: גבל' מכדי בהיתרא קטרח. חזו לטלטול ולחלר [נקמן קב.] המעורבת: ואי שרית ליה. לאחחולי בהצלה כולי האי מתוך שהוא בהול מינשי ליה שבת ואתי נמי לכבו" : ויקטע . קיטח השפל מן האויר : וילרף . סמוך לנג כעין שאיבה אלא שאינו ראוי לשאוב שהגג חלק והיין איט בגומא מלרף כלי לגג שיזוב מן הגג לכלי והוא אוחז הכלי בידו : התכ מאי גדרה איכא . כיון דמיו דהתירא הוא אמאי לא יקטט וילרף: שמח יביח כלי כו׳ . מתוך שמוח כלי וטניח תחתיה *וכלבד שלא יביא@ מחזר על כלים הרבה ישכח ויביה: ולא יקלוט ואח"כ יומין . אורחים דבשעת קליטה לא מיבעיא ליה : אין ישמשאל לא מערימין בכך . לזמן אורחים שאיכן ש" בפי רא לריכין לאכול ויותירו: שנפלו לבור . דמילה דף קלא ביש ואין שניהם ראוים לשחישה פינדגורם קרא ביום אחד: ואינו שוחטו. שמולא לו שנודה לא עלילה שמא חברו בני ממט : עד מפשו : כלון לא קאמר ר' אליעור . דאין אפל וכוי כופיי מערימין: הליל פח נקיה. לשלש לפיל. כייב סעודות: לא יציל פת הדראה . פת היבר שניטל הדרה לפי"שאין ערמה וכיכ התום *אותו ואת בנו שנפלו לבור רבי אליעור כשרה לומר פת הדרחה טחה לי : אבל לא משבת ליום הכפורים. כגוו אם חל יוסיכ באחד בשבת דהא לא אכיל עד לאורתא ולאורתא ליטרח שלא ימות רבי יהושע אומר ימעלין את ולייתי : ואין לריך לומר משבה הראשון על מנת לשוחמו ואינו שוחמו ליש. דיכול להכין ש ביום: מרדה . ומערים ומעלה את השני רצה זה שוחם רצה זה שורם ממאי דילמא עד כאן לא בל פלי שרודין כו הפת (מפרידין לותו במי חין

שבת: והכינו את אשר יביאו לאלחר. בשעת הבאה הכנה והבאה בהשכמה היא דכתיב וילקטו אותו בבקר בבקר [פוס׳ פיידן (שמוח מי): לבלוע. ברכת המוליה: [ני׳ הערוך כקיט תרתי . אוחון בידו ! לקטו כתיב . דמשמע אחיזה אבל בליעה לחם ער לא כתיב משנה: בצע לכוליה שירותיה. ובלעיז ארריו]

מכוחל התנור שנדבק בה לא ירדה מריק דף יכ

אומו במרדה שהוא דרד חול: ישכים פינ:

אדם. בע"ם לטרות ולומו הולחת

פרוסה גדולה ודי לו בה. לאופה

סעודה ולכבוד שבת ונראה כמתבב 'סשודת שבת להתחוק ולאכול הרבה: אבר פי שיש ליבי לא ירדה במרדה אלא בסבין איני והא *תנא דבי רבי ישמעאל(ו) "לא תטשהסיי כני מקלע להו . פעמים שהעירוב למו קלה מיש אדם: שרו ביה . היינו ברכת המוליא

'חלח היום . למנין שלש סעודות בח :

שים אים סימן מלילין ממנה מזון שלש סעודות וחומר לחתרים בוחו והצילו לכם מודה ר' חלישור בלחי חחד וכן בתירח חתר דמודה ר' חלישור

יחבמיישכעשס הלכים דחיישינן שמא ישביר כלי ד' אמות

כמו כשנשברה : בלי אחר ויקלוט כלי אחר וילרף .

פירש בקונטרם למולאי יוה"כ וח"ח פשיטא דחול גמור הוא מותר יותר אי כמי ליום הכפורים שלמו האמר ולהאכיל החיטהות.: והתנא זכי רבי ישמעאל כל מלאכת עבודה לא תעשו . וא"ת ואמאי מייתי הרא יית הא אפי׳ כסכת דכתיב לא תעשה מלאכה סתם ולא כתיב עבודה שרי

לחקוע ולרדות מן התורה כדמשמע הכח דחשבת מייתי לה ופירש רבינו וצל לא חמשה כל מואכה שתואל דגרם "כל מלאכה לא מנשו ורשב"א מפרש דלעולם מכל מלאכת עבודה אימעיט מהיעה ורדייה ושבת ילפינן מי"ט דחין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד כדכחיב אך חשר יחכל לכל נפש (שמות יב) : שהיא חכמה ואינה מלאכה .

פתים נג' זרי הדיר כל מלאכה יצא תקיעת שופר ורדיית הפת שהיא חכמה ואינה מלאכה *כמה וכאן אי סייה סיכו דאפשר לשנויי משנינן א"ר הסדא "לעולם ישכים אדם להוצאת שבת אבע והני מי דבר שבאבר "והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו לאלתר *אבר ר' אבאבים שהוא המתולת אכולה. שרו מתחילין: פסיק לה להה"ד בשבת חייב. אדם לבצוע על שתי ככרות דכתיב להם משנה *אמר רב במים ששה לחי שיכו אשי חזינא ליה לרב כהנא דנקט תרתי ובצע הרא אמר לקטו כתיב רבי זירא

מיה פרוספוני והתם לבצע אכולה שירותיה אכר ליה רבינא לרב אשי והא מיהוי כרעבתנותא אכר ליה כיוו דכל אינא פלונהא החיק יומא לא עביד והאידנא הוא דקעביד לא מיחזי ברעבתנותא רבי אמי ורבי אמי לכי מיקלע להו ריפתא (ותנית) והנית) והניתו והניתו עביד והאידנא הוא דקעביד לא מיחזי ברעבתנותא רבי אמי ורבי אמי לכי מיקלע להו ריפתא אבר הלנה נחק. דעירובא שרו עילויה אמרי הואיל ואיתעביד בה חדא מצוה ליתעביד בה מצוה אחרינא: כיצד נפלה אור היבה אור היבה אור היבה אור במה סעודות חייב אדם לאכול בשבת "שלש רבי חידקא אומר ארבע א"ר יודנן מונוק מה מסטי שב טיפורתי ושניהם מקרא אחד דרשו "ואמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאהו בשדה מיום מ מנר נגרי זה והאי רבי הודקא סבר הני תלתא היום לבר מאורתא ורבנו סברי בהדי דאורתא תגן נפלה דליקה בלילי שבת

מציל להי של קרה. מים, להי הירות לא פבירך ללה יכול לעיב איתו . איל אביו איני למי גמי כיון שמתשיב יעילו לאוכן אוכלין ומשכן . ובא רב אפי ופורק . ומלא פבירך ללה יכול לעיב אותו . איל אביו איני למי גמי כל מו שמש משנים ביני ביותרא קש מאר הקעו לרובן מציל לחבר השעורבת נעיל מפי, ופרק אפר רבה מתוך שאים ביניל על מפוט דאו שהי רבע אתי לבטי . איל אביי ואלא הא דורנא עפורה לו רמיה בראש עני ים שה וקשר ליינון מציינין מצייר היה היה היה היה מים לא יציא כלי אחר ויקלום כלי אחר וידיקה את ביה היה היה היה משנה משנה משנה ביה מש המשנה ביה משנה

©JewishEncyclopedia.com

New Commentary

אלא אמר רב אשי "שלש מחוצות ולחי וסתג שם פור ושוים בכרמלית אבל בהך ברייתא קתני מרח סימן שלר סעיף ח: בהדיח ברחש גנו ור" תירן דהתם אחר זה מבוי שאינו מפולש ג' מחיצות בלא ים נ מיי פרק כינ שם מיירי כשנשפך היין לחרן דחיישיכן להי זהו מבוי המפולש ואפילו לרבי אליעזר סלכה מו בחו שלה שמא יספוג אומר ה"ר שמואל בשם דאמר בעינן לחיים הני מילי לאוכלין ומשקין ר"ת דדוקה נשברה לו חבים הבל אבל לספר תורה בחד לחו סגי: כ דמיי שם פור שוש נסדקה ועושה טיף טיף מותר בתני ימצילין *מזון ג' סעודות הראוי להביא כלים לקלוט וללרח דאיט כא חמיי פינ מטוכות בחול כל כך להכיח כלים דרך רה"ר לאדם לאדם הראוי לבהמה לבהמה כיצד נפלה דליקה בלילי שבת מצילין מזון ג' כמו כשנשברה : סעודות בשחרית מצילין מזון ב' סעודות

אומר כיי דוו אף זו קחני לא אלא אפילו ללרף דלא מינכר, כולי כב ומיוי שם פור שים החי שהוח מניל חסור: הציר פת נקיה לא יציל פת הדראה. אומר כ"י כשאפו בי"ט של פסח מנות ארח סימן הנד סעיף ה: מסולת נהיה שיש לו די לנורך י"ט בה ש מושיש אויח סיי חין חופין חחריהן פת של הדרחה

ל שובים מים מימן משבת למולחי שבת וייל כח ם מייי וסתג שם דמטוה לאכול במולאי יוה"כ כדפי׳ מושיש אויה סימן לעיל(כ) (דף קיד:) ועוד לפי שהתענו (ויקיא כג) *דכל מלאכת עבודה דכתיב גבי

צירוב וזה להציל כתבי חע"ג דמדרבנן חסירה כדחמר ברחם חקרש אבל אוכלין השנה (דף לני) אין מעכבין את לחצר המעורבת דהלכת׳ התיטקות מלתקוע הא נסים מעכבין כת"ק. והא ראסר רבה הכא הוה לן למישרי משום-ג' סעודות:

היים היו שאינו ספילש. מציליו מזון שלש סעודות ואומר לאחרים בואו והצילו לכם וכשהוא רודה

134

"הָטוֹב" – שַׁלֹא הַסְרִיחוּ, "וְהָמְטִיב"

בִיתָר לַקְבוּרָה. וָאָמֶר רָב מָתָנָה: «אותו יוֹם שֶׁנַתְנוּ

הַרוֹגֵי בֵיתָר לְקַבוּרָה תִּקְנוּ בְּיָבְנָה ״הָטוֹב וְהָמֵּטִיב״,

לקבורה. רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו: יום שפסקו

מַלְכָרוֹת עצים לְמַעַרְכָה. מַנָיָא, יְרָבֵּי אַלִיעוַר הַנְּדוֹל

חַמָּה. וַלֹא הָיזּ כּוֹרְתִּין עצים לַמערַכָה. לפי שאינן

יָכשׁין. אַמֶר רָב מִנשׁיָא: וְקַרוּ לֵיה יוֹם תַכַר מַגַּל. מכָאן

ואילד. ידמוסיף – יוסיף. יודלא מוסיף – יאסף.

מסורת חשים

- 305 3°5 A AD PROVIDE
- A. DICHE BY BY MY
- N. E'C GOK, E. BRANGHAM 8.50°2.3.00°0 8.30 3.3737
- A. VIREL BRING DATE: N. V.

TENE SHITT 312 Years nev?

JULY WHOSE POW'S

לאיזה שירצו יעלו שאם ירצו – יעלו לירושלים, ירצו – ילכו לכיה אל או לרן. רב מהנה אפר: יום זה היהה כו עוד ישועה, כי הוא יום שנתנו הרוגי ביהר לקבורה. שהחירו השלטינות הרומיים לקבור אותם, לאחר זמן רב, ואמר רב פתנה: אותו יום שנתנו הרוני ביתר לקבורה חקנו כיכנה כרכת "הטוב והטיטיב", "הטוב" - על

בשלשה פרקים

שלא הסריחו, "והמטיב" – שנועו לקבורה. רבה ורב יוסף דאמרי הרויירו מומרו שניהם: חמשה עשר כאב תוא יום שפסקו מלכרות עצים למערכה שעורכים על המוכח, והיו משחמשים בנצים ישנים. דתניא נפסטית כרייתאו רי אליעזר חברול אוטר: מחמשה עשר כאב ואילך חשש כוחה של חמה, ולכן לא היו כורתין צצים לטערכה לפי שאינן יבשין כל צרכם. אמר רב פנשיא: וקרו ליה יום חבר מגל נועוראים כו יום שבירה המנה ששוב אין חושכים צאים כנוון וכאילה לכבוד העצים עושים חגינה זו. משרם הפסקת בריתה העצים, ומעירים סכאן ואילך פיום זה והלאה דפוסיף יוסיף ודלא פוסיף יאסף מד שמוטיף כליפוד התורה כלילות יושיף חיים, ודי שלא מוסיף יאספן רעראלים: מאר נמה: פירושו יאסף? אמר רב יוסף: התבריה אימיה ותנברנו אמת כלומר, ימות כלא

"שכהן בנות ירושלים כר". תנו רבנן: יבת מַלַךְ שוֹאַלַת מבת כֹהָן גְרוֹל, בת כֹהַן גְרוֹל מבת סְנַן. שנינו כמשנה: שכתן כנות וכת סגן מבת משוח מלחמה. וכת משוח מלחמה ירושלים יוצאות בפתולות בכרסים. חנו מבת כהן הדיוט. וכל ישראל שואלין זה מזה. רבנן משוא חכפינון בפירוט: בת מלך שואלת מבת כהן גדול, כת כהן גדול

לאיזה שירצה יעלו — הושע כן אוה רשע היה, דכחיב (מונכים כי, יו) "רעש הרע כשיני הי רק לא כמלרי ישראל", והייט דקאמר "רק" - שנטל אם הסרוסראות, ולמר: לחים בירט ישלי. הרוגי ביחר - נפרה "הניחקין" (ניטין ט, ה). מלכרות - לפי שמן לחין, ומחותו הותן חין כה כחחה ליכשן, והייפיען חפרי החולפה, לפי

שכן שיש פו מולכת פסול למערכה, לְאֵיזָה שַׁיִרְצוּ יָעַלוּ. - רָכ מַתָּנָה אָמַר: יוֹם שׁנַתְּנוּ הַרוּגִי כרלמריע (מדות פרק כ' משנה ה'). יום חבר מגל – שנירת הנרון, שפסק החוטב מנחטוב עלים. מכאן ראילך - מחמשה עשר כחב וחילר, דמושיף לילות של היתים לפסוק בתורה --יופיף מים על מיו. דלא יופיף --לטפות כמורה כליטים. הכבריה איפיה - כנימר: ימות כנו כחי. בת מלך של פל פי שחיה לה — שאלת חבת סמן נרול פר, שלה לכרש אם השואלם ממוך שחן לה. מכת כהן גדול -אומר: מחַמשָה עשר בּאָב וְאֵילְךְּ תַּשְׁשׁ כּוֹחָה שׁל שבות תרוב ופתוך לחלכום. פבן - כהן חשוב, מתונה החת כהן גדול לחיום מחמיו כיום הכפורים, מם יחרע פסול ככהן נדול כיום הכסורים - ישתם זה הסגן מהמד. משוח מלחמה -- כול סככן התכרית כתלמתה "תי כחים היים תַנִי רַב יוֹסף: מאי יַאָסף? אַמר רַב יוֹסף: תַקבּרֵיה ורך הלככ" ונר (דכרים כ).

תוספות

תיקש ביבנה הטוב הוסטיב -- סירוש: בברסת חמאון. וששום חבי תקמו יותר על חיין יחטוב והמטיבי טפי מכשאר דברים, לפי שחיו (כמו) גדר בכרם, ולא נסרוא.

יים תבר מעל -- בירוש: שמוועין מלכרות עצים למערכת. פירוש: מעום שחלש

כחת של חמת, ומגדלין התולעים באילנות, ועצים מתולעים נסולים לפערכה. כדאמר מנמדות! ופרק ב משנה היו שהכהנים בעלי מומין הם מנכרים הובנים וססירע העצים מחולעים, שפסולות למערכה.

**POK פויסיף יאסף -- פירוש: אותן שאינו פויסיף פן הלילות על היפיים -- יאפף.

פאל יאסף תקבריה אימיה - תימה : רכי הית מפונק מאי יאסף! אלא נראת לופר דלא פופיף יפיף ופיתא קבעי נמרא מאי יפיף, אבל לעולם הוה ידע דיאפף הוא לעון מיתה,

לאיזה שירצו יצלו / ורי ברעיי שהסביד מעור הדבר במקרא. ובירושלפי נאבר, כי העובדה שניפיז פוודה פולפות ישואל הוא כעמש שכיון שפטל את הבודה אכל לא הפוריץ את ישראל

שראלה מבת פגן שהוא בדרנה נמוכה יותר, ובת פגן מבת כהן משוח מלחמה שהוא

הכרב הקורא את רכרי התורה לאנשי הצבא היוצאים למלחמה וכה משרח מלחמה

מבת כהן הריוט, וכל ישראל שואלין זה מזה וכל זה עשו

בת שלך שבת בוק גרול / וחקוו ואת, כי כרניל כל אונה שואלה סעשירה ממכר, העים את חסרר הנחוג כדי שלא החברישנה לעאול. חדרו מבודים רופים זה לזה נשפיאו.

חקות חשוב דומישיב / ברכה רביצות של ברכה הפווך יהשוב והפטובי הקטי חכמו הששנה ביבטת בידם שניחנו דרונוי בידור לקבורת.

(ציפכים, פפר אחבה, הלכות ברבות, פיב היא)

Steinsaltz Hebrew **Edition**

- 3 ADD 313 3 AG FOTO A arm are into the relation of the AUTO VOTES JAN TH איכיר ב יב. תנתומא מפעי
- - F. RITOR'S BUSH.

נרסות

TEPTO "T NOR

....

רועולם

אושש בוחה של חפה

Artscroll

Talmud

Schottenstein

The Gemara now demonstrates how it is known that special prominence can be assigned to the first, middle, or last in a series: ראשון שברא די משובח – If the first [reader] reads four verses be is praiseworthy. דהנן כשלש סוות של שלש סאין שכהן הורטין ח הלשנה - as we learned in a Mishnah:™ WITH THREE BASKETS OF THREE SE'AN EACH (WHICH WITH THEM)²⁰¹ THEY MAKE THE WITHDRAWAL FROM THE CHAMBER " בתוב עליתן אב"נ - AND ON (THESE BASKETS) WERE WRITTEN the Hebrew letters לידע איזו פהן נתרפה ראשון להכריב ממנה (מוב מתוב מתוב התרפה ראשון להכריב ממנה TWK? - IN Order TO KNOW WHICH OF THEM WAS WITHDRAWN FIRST in order to offen sacrifices from that one first. Hypur THE STATE - SINCE IT IS PREFERABLE TO USE THE FIRST ONE first. This shows the importance of the first. Thus, it is praiseworthy for the first reader to read four verses.

The Gemara now proves the prominence of the middle one: מעעי שקרא ארבעה משובח - If the middle one, i.e. the second reader, reads four verses, he is praiseworthy, אל-מיל איניל איניל. אל-מיל ייורית יאורת ישורת - as it was taught in a Baraisa: The verse states: /THE SEVEN LAMPSI SHALL SHINE TOWARDS THE FACE OF אוווד – פלפר שפערד פניהם כלפי נר פערכי ⁽¹¹⁾ אבאטאוא אוד TEACHES THAT (THE KOREN) MAKES (THE WICKS OF SIX LAMPS) FACE TOWARDS THE WESTERN LAMP, which is the middle one, [80] חנר מערכי כלפי שכינה – AND THE WESTERN LAMP faces TOWARDS THE DIVINE PRESENCE, which rected on the Ark in the Holy of Holies, און אור רבי יודען - And R' Yochanan said: אור רבי יודען רמענעי משונה - From here we see that the middle one is praiseworthy.¹⁰⁰ Accordingly, it is praiseworthy for the second reader, who is the middle reader, to read the four verses.

The Gemara now demonstrates the prominence of the last one: חשובת שקרא ארבעה משובח - And if the last one, i.e. the third reader, reads four verses, he is praiseworthy, שישים מעלין בקרש שריקים styl - because of the general rule that we ascend in matters of sanctity but do not descend. Thus, if the last reader reads more than those before him, he is praiseworthy.1971

The Gemara relates an incident regarding the aforementioned

רב פָּבָא איכָלע לכי בנישָהַא דאַבי גוכר – Rav Pappa happened to come to the synagogue of Avi Gover, מכרא ראשון ארכנה אבאית רב פפא – and the first reader read four verses, and Rav

The Gemara cites another portion of our Mishnah:

שין פוימחין מתנואין מוסיסין — WE MAY NOT DECREASE THEM NOR ADD TO THEM. THE ONE WHO COMMENCES AND THE ONE WHO CON-CLUDES the reading OF THE TORAH RECITE THE BLESSINGS BE-FORE IT AND AFTER IT.]281

NAT - A Tanna taught in a Baraisa, clarifying what is stated in our Mishnah: מברר לפנים – THE ONE WHO COMMENCES the reading RECITES THE BLESSING BEFORE the reading. DRIVEN AND THE ONE WHO CONCLUDES the reading - מברך לאחרים RECITES THE BLESSING APTER the reading.

However, the Gemara concludes:

שניה ולאחריה – והאידנא דכולוז מכרכי לפניה ולאחריה enders recite the blessings both before and after [the readingl. איני טעטא דמקטי רמבין - the reason the Rabbis instituted this דירה משום הנכנסין ומשום היוצאין - was to safeguard against the misconceptions of those who enter the synagogue late and of those who leave the synagogue early. [28]

The Gemara introduces the next discussion with a quote from

ים בראים ארבעה וברילו של מוער כורין ארבעה ובר הרים ארבעה וברי – ON ROSH CHODESH AND ON CHOL HAMOED FOUR people are called to READ etc.

בר רב טרבא - Ulla bar Rav inquired of Rava: The portion read on Rosh – ברשת ראש חודש ביצר קורין אותה Chodesh, how is it read, i.e. how is it divided among the four

Ulia bar Ray elaborates on his inquiry, showing the problems of dividing the portion of Rosh Chodesh among four readers:

28. When ten verses are read by three people, two will read the minimum three verses each, and only one will road an extra fourth verse. Rava informs us that whichever of the three readers avails himself of the privilege of reading that fourth verse is praiseworthy. Thus, if the first reader reads four instead of three, he is praiseworthy. If he read only three and the second reader reads four, then the second reader is praiseworthy. And if the second reader read only three and the third reader reads four, then the third reader is praiseworthy (Rashi). And if the portion being read is large enough so that all three read [at least] four verses, then all three readers are praiseworthy (ibid; cf. Turei Even)

- 29. Shekalim 3:2.
- 30. The word year, which with them, is deleted by Buch; neither does it. appear in our versions of the Mishnah Shekalim.
- 31. This Mishrah refers to the annual half-shekel head tax, which was collected and placed in a chamber in the Temple. Three times a year, they withdrew funds from this chamber, to be used for public offerings. The Mishnah informs us that it was withdrawn in three baskets, each having the volume of three se'ah.
- 32. The concluding section that follows is not part of the Mishnah in Shekalim, but an explanation of the Mishnah presented in a Baraisa [Tosefta Shekalim 2:2, cited in Yoma 62al.
- 35. Numbers 8.2.
- 34. See next note.
- 35. See diagram. This Baraisa follows the view that the Menorah was positioned in

by a lump) and three branches on each side (topped by lamps). The verse states that the flames should be turned towards "the face of the Menorah." i.e. the main trunk, which held the middle lamp. Thus, the wicks of the three southern lamps were positioned on the northern side of their respective lamps, while the wicks of the three northern lamps were positioned on the southern side of their respective lamps. The wick of the middle lamp alone was positioned on the western side in order to face the Holy of Holies. Thus, the middle lump is called the western lamp, since its wick was the most westward of all the wicks (Rashi).

- 37. Certainly, Rav Pappa agrees that any of the three readers may read the four verses. Nevertheless, he praised the first reader for seizing the earliest opportunity to perform the mitzvah of reading the fourth verse
- reading and one after the last reading, one who comes late and arrives in middle of the Torah reading does not hear any preliminary blessing, and will assume that such a blessing is not necessary. Similarly, one who leaves before the end of the reading does not hear any concluding blessing and will assume that such a blessing is not necessary. Therefore, the Rabbis ordained that each of the readers should recite a blessing before and after his reading (Rashi; see also Rashash, who offers a slightly different explanation (cf. above, 21a note 9)).

ממורת קבית לחה ששירש רביש חשילם כפרק קחת דכבת כתרת קורין ושמחת חשים דתרי קלי כל משתמש : ובברת תפים אחד תורה אור וכתרנום של שרה נביכן אנו לחור שיש חבינין את החלית אבל בשל וריי קי תנא "מה שאין כן בתורה "חנו רבנו "בתורה נכירים לה קפר שלים כיני כד: אוד קורא ואוד פתרנם וכלבר שלא יהא ועשרה מתרנמד - (ו) מה נרסים ארד קורא ושנים מוצינמיו 'ובנביא ארד שלון תרנום במשפים: מעבר את קורא ושנים מהרגפין ובלבר שלא ידי שנים הסופינ רקדם את הספי :מקשרויה. סורין ושנים מתרנמין 'ובחלל 'ובכבילה

מקום: חג"ח. כל מקרה מנילם ופעפה נפים ושהחים : מדכר שלה מן החנין. דדבר כי אל משה לאחר חש"ם שחן ולחד חחש כסם : פרלפית נחי . דמסתני בפתם וכחרן (ד) לכחיב ברבר כי שמים נפשי וכחות פי כל לכחם: מחמר שים וב. מחל. חם כ כחתור נכרה: נר חשה לה מערכי. כוח גר חמנעי נחתו החתר נחמן בר יצחק אמר קרא "דרץ אחימעיןמיניעחת מאן חרום מעדן כי חומני דרך הככר ויעבר את הכושי אביי אמר חשוך קיחשה כושי חשרב חון משתר

מהכא "והיא עבר לצידהם ואיבעית אימא להיכחתולפון האת מערנותות מנחן מחבא "ויעבר מלכם לשניהם וה' בראשם. ". לא חשם יחי חשרני השני מלפי נ שכת הכי ליתה במנונים: מיחיים סבנים את סלפסה ניתנין תפקלי שנה א לשכה לקנית חקן קרנפים (ירשות לכור לכל השנה: אל חול שני מחשירם אומ איר יחירו פכעת תנחת . לחל פני כר יישביקום שבנוק מתמירם שמח לחומי מים מושים! מודד פני פפה הנחום: ראפה . מן שלשה שקרה הרנעה משימים

וקרא כל אור ארכעה ספוקים סינן

חשונחן: משום מנטשי . שחם

יכנם ארם לכים סכנסה אחר שנירך

רחמון וחם לה ימתב חת מחתים

ומשום סיולחים, ולה שחשי את ספותם

מכרך ולחריה והרלשונים לל ברם

ילחרו היוטאים אין פרכה בפרה

לחרים: פיצד סירק. כר' כני

י מרשה כי משירין מפרשה פי .

לקמן חשרם בקשת חדן משמילין נחד

להת לחרים לה חסרם מעמל :

חברכין ילחר חון ברכה בשירה לשניה: (ויש (נ.)

משונים וכן שני וכן שלכי אם נא (מיסיונות) שבה הרחבה ושבה הבני לו חב th only to action to the ארכעה שמיקים וקרה איתן כפליםי תשוכח ואם ים להן ריות בפרשם

..צו אה־בני ישראל ואטרה אלהם את־ברבני לחטייי דהויין הטניא פסוכי

The section beginning with Command the children

a north-south line. The Menorah consisted of a main trunk (topped

- 36. [The prominence of the middle lamp is apparent from the fact that all the other lamps were made to face it.1
- 38. The Gemana's next discussion involves this part of the Mishnah [in brackets), and it is indeed this part that is cited in Rif's version.
- 39. Under the original practice of only one blessing before the first

ילפניה כאי מברך רב ששת מקשרוא אימלע

לקטיה רוב אש ובריך מניח לאתריה כא

מברך "ברוך אתת ד' אלהינו טלד העולם

(יראל) הרב את ריבנו ותרן את דיננו

ודנוכם את נחמתנו והנפרע לנו מצרינו

והמשלם נמול לכל איבי נפשנו ברוך אתה

ר' הנפרע לישראל מכל צריהם רבא אמד

ראל המושיע אמר רב 20% "הלכך נימרינהי

לתרוייתו ברוך אתה ד' תנפרע לישראל

סכל צריהם האל המישיע: בשני ובחמישי

בשבת במנחה קורון שלשתובו": רני שלשת

כנגד כי 'אכר רב אסי כננד חורה נביאים

וכתובים רבא אמר כנגר כתנים ליים

וישראלים אלא הא התני רב שיכי 'איז

יב . ביי ביי ביי מו שלון מן נמורה . פירום שלון קורה לכל חות מכלון וכלבו שלה יים חות פירה ומנים משרנותי. וכל שם שלון שנים

(דף פרי כס) וכהקחד רכה (אוחה דף ב: כסי) דפתנה פסיקים כדרה ופנים חפרנחיו. פסיבונים איני אלא להפריע לנפים ופתי בי השוצה לים בי מכסרה יחד קרא חוק פוחם יחד קרא חוק של יקרל שלים סלרן שלים חברין כלשן הקודם וסתרנים כוא לנו הנכלים

למר שתו במרסת רשל חסה כפחתפון את סתורה וקבית בסרי בים חים כי מנו מנים ביחים כל סים פנית כבור קורה פחחם כדחתר הכח ושכפיו כתי לח נ מבינ ליו כי סחקש אלה כלה לכים כי סחיו יודע לקרות לכך נרחה כוש פסירם פינות הוכם ב שר רש" בסקומן יחיד קורה חופו לברו בים שים מים וכן יכן יכן מום מים מים ואם בין ביב אפילו עשרה קורין (ו) ועשרה מתרנמין מאי םעטא כיון רחביבה יחבי רעתייהו ושמעי : כחים שמינה פסיקים שמחילים נפר שמשת כינ שי מרשו לפי בסול מחינה הפרשה" 'מקום שרנו לברך יברך: אמר אביי לא ובמנילה המל שמרה קרון שני אלא לאחריה אכל לפניה מציה לברד (ס) ועשרה מתרנמין . רש" מוחק ראמר רב יהודה אמר שמואל "כל המצות פנילה שונם ב שור מתרומון לפי בילין מתרבחין כולן מברך עליהן שבר לעשיתן פאי משפע בים ליה קיון מינה מרום בכשכים וכתנם מחק דורה רהאי שבר לישנא ראקרונד הוא אכד רב ים תרנום חבל לה עשתי יסומון

: "מבשם סילטהם ישים למה מישונים וכיתו מים ולכולות כננד פורה נכיחם וכחבים from ter from קשה רסה לקחן (יף מי) foo for nothing with בשות מוסם לישן אחריסער (י) שיתרי ססף ר"ל רסשם בב שיי פיב משומה לה מו שיקר מחקנה דמה לה מקע שמר אות ושידים כרים חוד פוסג "וחצדן כסלפות ישה ישו"ו כשר שה וחשחדן של שקרן וחפים כה מקש

שלצ כש ונ שחיון כעוח שית ועיקר הסקנה כה היחה בא ל ביי אם סונה ה חלה בענד תורה ונכיחים ובשיבים : שמים פים שו אין שימדן מצברה מסיקים נכהכינ. חלים וכני פרפת פתום דלים 20 0 0" PC 1000s. אלא תשנה ספוקים ייל רבאני פרשה agl'e elet 1;

C t en er eston בים ממינה מוש מחלק רמיתה ריוחה מול וחומים שמיטה ביה ומש"ה חון לחוש דהם נוד חמרים לקום (ה) כי) החן פת כ פי פינ פוני מנטירין פחים חביו מבוקים וסיכו

משלה שלכה כי מד דסליק שניינה קורין שביר כפחות : פחתק כד' פסיקון בכית הכנסת ררבר עולה כן הכנין דני עשיה כנגרכי

peco la

a crop feet the end

13 500 N

erland fra men s

roles by wan re

ומן או איר יהושע כן לוי "כנגר עשרה בשלנין שכבית הכנסת רב יוסף אמר "כונד

מאם מור לי מים עשרת הרברות שנאמרו למשה בסיני ("רבי לוי אמר בנגר עשרה הילוליו שברו של מילין יש שאמר דוד בספר תהלים) "ורבי יותנן אמר כנגד עשרה מאמרות שברו שא או מים מים נברא העולם הי נינהי ויאטר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נפי מאמר הוא רכחוב "כרבר ד' שמים נעש וברוח פיו כל צבאם אמר רבא 'ראשון

מפורים להיה שלא ד משנה שני שלא ד משנה שליש שלא ד משנה ישל מו מי שלים (י) באים שקרא ד' משבח דרגן *"בשלש מיפות של שלים (י) באין שבתו תורטין את הלשכה והוה כתוב עליהן אב"ג "לידע איזו מדן נתרמה ראשן

ביים אל מהריב מכנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובת החניא" "אל מול פני המנורה יאירו מייו ב ימלמד שמעדר מניהם כלפי נר מערבי ונרמערבי כלפי שבינה ואמר "רבייודנו מבאן שאמצעי משובח ואחרון (מוויה מ.

שהרא ארבעה כשיבה משים "יכעלין בקרש ולא מורידין רב פפא אקלע לבי בנישתא ראבי טבר וקרא ראשין (של נודק) רבינו תנגאל ארבעה ושברות רב פפא: אין פיחתין מהן ואין טוסיפין: תגא הפיתח מברך לפניה ותחותם מברך לאחייה "והאידנא רכולדו מברכי לפניה ולארריה היינו מעמא רהקש רכגן נזירה משים הנכנסק ומשים היוצאה : מארסטינים בראש הרשים ובחילו של מועד קורין ארבעה וכר : בעא מיניה עולא בר רב מיבא פרשת ראש חודש ביצר שים של היו היו מו את בני ישראל ואסרת אליהם את קרבני להכי ההיין הבניא פסוקי היכי נעביד ניקרי חרי בשני מ פים פים רבים חלתא חלתא פמוכן פים להי תרי 'ואין משירון כפרשה פחות משלשה פסיכן ניקרי איבעה ארבעה פים מינון איני של לתו שבעה וביום השבת הויין הרי ובראשי הרשכם הייין המשה היכי נעביד ניקרי הרי כדא הדי מדער

קרין אפרה הדירודן אין בין היו לאור היום היום היום היום היום לנוך בין הני פיל לאורה אבל לאוד כפר לנוך , יעליל כל הממה מכין אלים פנר לתפיין , ופיין רואי עבד לישא האקרופי לאו . לאו מען הינוא ליו בסיף הינויה ליון בקוד אותר מדי היידר את היידר את היידר הייד את המוניה משום המונים בין את החשום או ב' ב' ליוצ אית מין נחידה האשן שי מוניה ביאור מונים שיה ביאור ביא ליוצ אית מין נחידה האשון של מוניה ביאור מונים שות ביאור מונים של מוניה מונים מונים של מונים מ מקרבות ובקירנן כי שימום ופר ון הונויה ופריות כי הפליבה, אופני משניה בן הנויהן פריון בקוים ולא מיריון. שנה זו מו מוא הפליבה, אופני משניה בן הנויהן פריון בקוים ולא מיריון. שנה זו מו מוא וושפי שקוא לי השרות הפריון

we have a construct a construction of the second second second and the second second

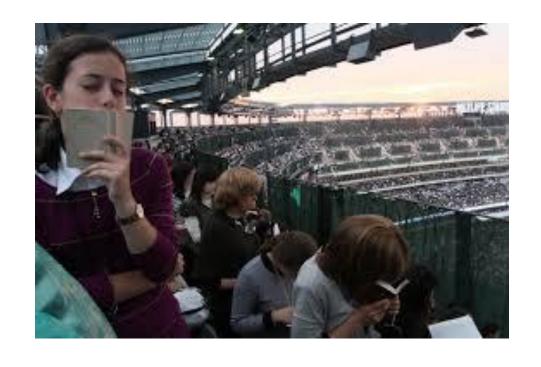
מו של שים מדים קיינון (שבים השנות)) שלים וכיו צילו לין או: (ג) שם נבלו קיינית של בלו של ב יומי לכו שמו למדי שלים מפרי ולי בלו של ביי בשם מחוד אלים ביינית המשפח של מחוד ביינית בולית ביינית בי לא) ריא פולשים וכוי וכלכן שלפר של לם פולמו נכולם דווני פוני כי נולם נפלי מפרי שלפר מודי לבות פונים מינון לה כלמה מנוים מינון

DAF YOMI

Program of studying a page of Talmud a day

Finish the Talmud every 7.5 years

Recent parties to celebrate have been held in arenas

Metlife Stadium, New Jersey 2012

Daf Yomi for Kids!

Nehama Golan "You Shall Walk in Good Ways"

